

nalreformen, men det er ved den ændrede affattelse af bestemmelsen tillige tilsigtet at give denne et videre anvendelsesområde. Man har herved haft for øje, at udviklingen eventuelt vil kunne medføre, at der opstår behov for at kunne undergive begravelsesvæsenet særskilt bestyrelse også uden for byområderne.

Til nr. 10.

Reglerne i lovens § 9 afløses af bestemmelser, der fastsættes administrativt i henhold til § 32 i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m., jfr. §§ 3 og 26 i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. Man henviser i øvrigt herved til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 1.

Til nr. 11.

Betænkning I side 7-15.

Til stk. 2. Bestemmelsen, der stemmer med udvalgets indstilling, indebærer, at regnskaberne for kirkekasserne i København, Frederiksberg og købstæderne, der nu revideres af overtilsynene, fremtidig skal revideres af provstiudvalgene.

Til stk. 3. Det har hidtil i praksis været anerkendt, at menighedsråd i købstæder og købstadlignende bebyggelser, hvor rådet har ansvaret for særligt store beløb, eller hvor regnskabets førelse stiller store krav, f. eks. på grund af driften af en større kirkegård, med stiftsøvrighedens samtykke kan antage lønnet regnskabskyndig medhjælp til regnskabets tilrettelæggelse og afslutning samt eventuelt til bistand ved rådets kontrol med regnskabet, herunder foretagelse af kasseeftersyn.

Ved den foreslåede bestemmelse lovfæstes denne praksis, idet det dog overlades til provstiudvalgene som led i disses tilsyn med menighedsrådenes kasse- og regnskabsvæsen at meddele tilladelse til antagelse af regnskabskyndig bistand. Man har endvidere anset det for rigtigt at tilføje en bestemmelse om, at provstiudvalget, hvor særlige omstændigheder taler derfor, kan pålægge et menighedsråd at antage sådan bistand.

Til nr. 12.

Betænkning I side 7-15.

Bestemmelsen, der stemmer med udvalgets indstilling, indebærer, at kompetencen til at godkende overslag for kirkekasserne i København, Frederiksberg og købstæderne overføres fra overtilsynene til provstiudvalgene. Som en nydannelse indføres foreløbige overslag (budgetforslag), som skal danne grundlag for det budgetsamråd, hvortil provstiudvalget kan indkalde repræsentanter for menighedsrådene. Herom henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 13.

Bestemmelsen i sidste pkt., hvorefter ministeriet kan forbeholde sig i enkelte tilfælde at godkende kirkers budgetter, svarer til den gældende bestemmelse, der for tiden alene finder anvendelse for så vidt angår overslagene for Roskilde Domkirkes kasse.

Til nr. 13 og 14.

Betænkning II side 14-19.

De foreslåede bestemmelser, der svarer til udvalgets indstilling, åbner adgang til, at overtilsynene kan bemyndiges til at bevilge lån af stiftsmidlerne samt at meddele tilladelse til optagelse af lån af kirkernes kapitaler eller i private pengeinstitutter til finansiering af arbejder og anskaffelser, hvortil forslag approberes af overtilsynene, jfr. bemærkningerne til lovforslagets § 5 nr. 7.

Kirkeministeriet er enig med udvalget i, at den foreslåede decentralisering forudsætter, at overtilsynene bemyndiges til at godkende finansieringen af de projekter, som det overlades til overtilsynene at approbere, idet de enkelte sager i modsat fald måtte forelægges ministeriet til godkendelse for så vidt angår finansieringen.

Til nr. 15.

Til § 13. Den i de almindelige bemærkninger omtalte ophævelse af kirkebetjeningskassen som en selvstændig kasse medfører, at udgifterne til lønning m. v. til kirkebetjeningen må medtages blandt de udgifter, som dækkes ved ligning til kirkekassen, jfr. bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Da udgiften til brød og vin kun udgør en ganske ringe del af kirkekassernes budgetter, har man ikke fundet, at der er anledning til fortsat specielt at omtale denne udgift i loven.

Bestemmelse om ydelse af forskud på ligningsbeløbet findes nu i § 7, stk. 5, i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m.

Til § 14. Bestemmelsen svarer i princippet til den gældende bestemmelse, bortset fra, at det i alle tilfælde er provstiudvalget, der fastsætter ligningsbeløbets størrelse, og at udgifterne til lønning m. v. til kirkebetjeningen er medtaget blandt de udgifter, som fradrages ved beregningen af det beløb, der kan lignedes uden kommunalbestyrelsens samtykke.

Man har dog fundet det rimeligt at begrænse kommunalbestyrelsens adgang til at gøre indsigelse overfor ligningsbeløbets størrelse til de tilfælde, hvor det samlede ligningsbeløb til kirkekasserne i kommunen med de i bestemmelsen nævnte fradrag er mere end 20 pct. højere end gennemsnittet af de sidste 4 års ligningsbeløb til kirkekasserne, og ikke som efter den gældende bestemmelse for så vidt